

ДРАГИ ОСМАЦИ,

Недостајете!

У овој непријатној тишини, ваши бучни гласови би нам највише пријали.

Али, ситуација је таква, ни мало лепа и једноставна. Морамо се сви прилагођавати, а ви посебно.

Прилагођавати не значи опустити, пустити себе у лањствовање. Пред вама су велики изазови и планови, и зато се, са пуно енергије, усмерите у том правцу и искористите ову „вештачку“ слободу за рад, да вам жеље не остану само жеље.

За почетак ћемо вас подсетити шта смо заједно радили из ове области- из области **професионалне оријентације**: причали смо о свету занимањ; анализирали како достићи планиране мете; упознавали личне склоности(где сте најјачи, а где треба да се развијате); откривали каква су вам интересовања за културна и научна сазнања; говорили о мотивацији, колико сте спремни да кажете “ја то МОГУ, ЖЕЛИМ и ХОЋУ“.

Присетита се свега што сте, у четири ока, разговарали са психолозима. Сетите се да смо се кроз ове контакте боље упознали и да сте, скоро сви, излазили са осећањем растерећености, али и одговорности за себе и свој професионални пут.

Сетите се да смо разговарали: како да поправите пропуштено(колико петица треба да имате, за какав општи успех да се борите); колико и како да се припремате за завршни испит; како се израчунавају бодови; како се дефинише листа жеља(ускладити жеље и стање на терену, тј. реалност)

А причали смо и о томе да, уколико неки циљ није доступан, а баш вас он привлачи, не одустајете од њега. Нађите само друге путеве. А нови путеви су, пре свега јасна жеља и упорност, односно РАД, РАД И само РАД.

ВЕРУЈЕМО У ВАС!

ПСИХОЛОЗИ

Јасмина и Бојана